

netop til Gunst for Bexelkreditorer, den Undtagelse nemlig, at naar en Bexelkreditor er bleven udelukket fra at gjøre sin Ret gjældende mod en anden i Bexelforholdet interesseret Person, til hvem han vilde kunne have holdt sig, naar han ikke havde faaet Betaling af nærmeste Bexeldebitor, skal man ikke kunne fordre Tilbagebetaling af ham af det modtagne Beløb. Det andet Stykke af § 25 gaar altsaa netop ud paa at gjøre en Bempelse i de foregaaende Bestemmelser til Gunst for denne Bexelkreditor, for Bexelomsætningen. Men naar saa det ærede Medlem anførte et Exempel paa, hvor grueltige Ting der kunde fremkomme ved de sidste Linier i Paragrafen, ja, saa har jeg enten misforstaaet ham, eller ogsaa har han misforstaaet Paragrafen. Han anførte det Exempel, at en Mand gif op i en Bank og der fik en Bexel diskonteret; naar saa Banken fik Betaling for denne Bexel af Bexeldebitor, skulde Banken være udsat for at maatte give Betalingen tilbage, naar en eller anden af Bankens Direktører havde hørt, at den paagjældende Debitor stod paa svage Fødder. Men dersom det var det, det ærede Medlem sagde, saa beroede det paa en Feiltagelse. Sammenhængen er jo netop den, at naar Banken i et saadant Tilfælde har modtaget Betaling af Bexeldebitor, saa kommer Begyndelsen af andet Stykke i § 25 Banken tilgode. Det, som Slutningen af § 25 siger, er, at den Mand, som enten har udstedt Bexelen eller bortendossert den, altsaa i det nævnte Tilfælde den Mand, der fik Bexelen diskonteret i Banken, skal besvare for Beløbet, naar han har foretaget denne Handling paa en Tid, da han var vidende om Debtors insolvente Tilstand og benytter sig af denne Kundskab til at liste sig ud over de foregaaende Bestemmelser. Og en saadan Regel som den, der findes i Slutningen af § 25, er nødvendig, naar ikke de foregaaende Bestemmelser skulle blive gjorte upraktiske; det vilde nemlig, hvis man ikke havde en Regel som den i Slutningen af § 25, ikke vare meget længe, inden Handlende eller Andre, for hvem disse Bestemmelser kunne have praktisk Interesse, vilde lære, at Naaden at skaffe sig Betaling paa af en velvillig Debitor, der var nærved at gaa fallit, vilde være

den ikke selv at modtage Pengene, men derimod at faae Fordringen transporteret over til en tredie Mand, som saa kunde modtage Betalingen, idet han var i god Tro, medens Bedkommende ikke selv var det. Derfor maa der sættes en Stopper, og det er det, der tilsigtes ved Slutningen af § 25. Naar fremdeles det ærede Mindretal med Hensyn til Forslaget til § 9 i stærke Udtryk fremhævede, at man gjorde et Tilbageffridt fra, hvad der nu finder Sted, idet Loven af 1858 havde indrettet det saa overordentlig hensigtsmæssigt ved at bestemme, at der skal fremlægges en Liste inden 4 Uger efter Proklamas Udløb, hvorpaa alle Kreditorer skulle være opførte, hvorefter denne Liste bliver at gennemgaa, og at man saa veed, hvorledes man staar i det — saa vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at alt dette gjælder netop for den allervæsentligste Del ogsaa efter Lovforslaget. Der skal jo i den Skiftesamling, der skal afholdes kort Tid efter Udløbet af Proklama, fremlægges en Liste over Fordringerne, det bliver paa denne Skiftesamling afgjort, hvilke Fordringer der skal anerkjendes, og hvilke bestrides og saa fremdeles, ganske som det finder Sted efter den nugjældende Ret. Den eneste Forskjel er ganske vist den, at man ikke endelig og bestemt udelukker Fordringer, der komme frem, efter at denne Skiftesamling har fundet Sted. Men hvad gjør man saa? Man anerkjender ganske vist, at det er ubilligt og kan have overmaade uheldige Følger, om man saaledes uden Videre vilde ihjelslaa navnlig udenlandske Fordringer, der bleve meldte i Voet maasse ganske kort Tid efter, at Proklama var udløbet, men det udtales dernæst i § 92, andet Stykke, at den, der saaledes kommer bagefter med sin Fordring, maa finde sig i at godtgjøre Voet alle de Omkostninger, hvormed Prøvelsen af hans Fordring i en egen Skiftesamling maatte være forbunden, og naar man dertil føier, at det tør forudsættes, at der ikke vil hengaa saa overordentlig lang Tid imellem Prøvelsen af de anmeldte Fordringer i Skiftesamlingen og Voets Optagelse til Slutning — og er Voet først optaget til Slutning, saa bliver der ikke at tage Hensyn til de derefter anmeldte Fordringer —, saa antager jeg, at